

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1849/2020
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ћујић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Душанка Мацура Аврамовић, адвокат из ..., и ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., као правних следбеника пок. ЖЖ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7831/19 од 13.11.2019. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7831/19 од 13.11.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7831/19 од 13.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2719/18 од 18.06.2019. године, у првом ставу изреке, утврђено је да је тужилац једини искључиви ванкњижни власник, односно корисник и поседник непокретности и то дела површине 605 квадратних у наведеним мерама и границама метара од катастарске парцеле број .. потез ... од 2.040 квадратних метара, уписане у лист непокретности број .. КО У другом ставу изреке, обавезани су тужени ВВ, ГГ и ДД да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 162.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7831/19 од 13.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ВВ, ГГ и ДД и потврђена првостепена пресуда у делу првог става изреке којим је утврђено да тужилац има право коришћења 605/2040 дела катастарске парцеле .. потез ... од 2040 квадратних

метара уписане у лист непокретности број .. КО ..., у описаним мерама и границама, што су тужени дужни да признају и трпе да тужилац своје право упише у јавне књиге, као и у другом ставу изреке. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу првог става изреке тако што је одбијен захтев да се утврди да је тужилац једини искључиви ванкњижни власник непокретности ближе наведене у првом ставу изреке у описаним мерама и границама, као неоснован. У трећем ставу изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде тужени ВВ, ГГ и ДД су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права у којој су предложили да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, јер се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права, а при том је побијана пресуда донета у складу са важећом судском праксом, док уз ревизију нису достављене ни правноснажне одлуке којима је у истој чињенично-правној ситуацији другачије примењено материјално право. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 23.07.2010. године. У тужби је вредност предмета спора означена износом од 150.000,00 динара, а у уводу првостепене пресуде износом од 120.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић